

A High Court of Justice (England & Wales) (Chancery Division) 2004. augusztus 25-i végzésével az ACT Group Litigation, Test Claimants in Class IV kontra Commissioners of Inland Revenue ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-374/04. sz. ügy)

(2004/C 273/30)

A High Court of Justice (England & Wales) (Chancery Division) (Egyesült Királyság) 2004. augusztus 25-i végzésével, amely 2004. augusztus 30-án érkezett a Bíróság hivatalához, az ACT Group Litigation (társasági adóelőleggel kapcsolatos csoportos eljárás), Test claimants in Class IV kontra Commissioners of Inland Revenue (az Egyesült Királyság adóhatósága) ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A High Court of Justice (England & Wales) (Chancery Division) a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

1) Ellentétes-e az EK 43. vagy 56. cikkel (figyelemmel az EK 57. és 58. cikkekre) (vagy azok előzményeire) az:

(a) hogy az A tagállam (például az Egyesült Királyság):

(i) olyan jogszabályt hozzon, illetve tartson hatályban, amely teljes körű jóváírást tesz lehetővé az A tagállamban székhellyel rendelkező gazdasági társaságok által az A tagállamban lakóhellyel rendelkező magánszemély részvényeseknek fizetett osztalék („releváns osztalék”) tekintetében;

(ii) hatályba léptessen bizonyos más tagállamokkal, illetve harmadik országokkal kötött a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezményekben található rendelkezéseket, amelyek teljeskörű (az egyezményekben meghatározott adónál alacsonyabb adót eredményező) jóváírást tesznek lehetővé az adott tagállamban, illetve harmadik országban lakóhellyel rendelkező magánszemély részvényeseknek fizetett osztalék tekintetében;

ugyanakkor sem a hazai jogszabályok, sem a vonatkozó kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmény alapján nincsen lehetőség (teljes vagy részleges) jóváírásra a releváns osztalék tekintetében abban az esetben, ha azt az A tagállamban (például az Egyesült Királyságban) székhellyel rendelkező leányvállalat fizeti a B tagállamban (például Németországban) székhellyel rendelkező anyavállalatának.

(b) hogy az A tagállam (például az Egyesült Királyság) annak érdekében, hogy érvényesítse a kettős adóztatás elkerüléséről szóló vonatkozó rendelkezést, részleges adójóváírást tesz lehetővé a C tagállamban (például Hollandiában) székhellyel rendelkező anyavállalatnak fizetett releváns osztalék tekintetében, ugyanakkor nem teszi lehetővé a részleges jóváírást a B tagállamban (például Németországban) székhellyel rendelkező anya-

vállalat részére fizetett osztalék esetén, tekintettel arra, hogy az A és B tagállam között a kettős adóztatás elkerüléséről kötött egyezményben nincs a részleges adójóváírásra vonatkozó rendelkezés.

(c) hogy az A tagállam (például az Egyesült Királyság) nem teszi lehetővé a részleges adójóváírást a C tagállamban (például Hollandiában) székhellyel rendelkező anyavállalatnak fizetett releváns osztalék tekintetében abban az esetben, ha az egy B tagállamban (például Németországban) székhellyel rendelkező gazdasági társaság többségi irányítása alatt áll, ugyanakkor az A tagállam a vonatkozó kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezmény rendelkezése alapján lehetővé teszi a jóváírást:

(1) a C tagállamban székhellyel rendelkező gazdasági társaság részére, ha az a C tagállamban illetőséggel rendelkező személyek többségi irányítása alatt áll;

(2) a D tagállamban (például Olaszországban) illetőséggel rendelkező személyek többségi irányítása alatt álló, a C tagállamban székhellyel rendelkező gazdasági társaság részére, amennyiben az A és D tagállam között a kettős adóztatás elkerüléséről létrejött egyezmény tartalmaz a részleges adójóváírásról szóló rendelkezést;

(3) a D tagállamban székhellyel rendelkező gazdasági társaság részére, függetlenül annak tulajdonosától?

2) Amennyiben az 1) kérdés (a)–(c) pontjaira adott válaszok mindegyike vagy azok egy része igenlő, milyen közösségi jogelvek vonatkoznak a fentiekben leírt körülmények esetén alkalmazandó közösségi jogok és jogorvoslatok tekintetében? Különösen:

(a) köteles-e az A tagállam megfizetni:

i. a teljes adójóváírást vagy egy azzal egyenértékű összeget;

ii. a részleges adójóváírást vagy egy azzal egyenértékű összeget;

iii. a teljes vagy részleges adójóváírást vagy egy azzal egyenértékű összeget:

1. csökkentve a fizetendő jövedelemadó összegével vagy azzal az adóval, amely abban az esetben lett volna fizetendő, ha az adott felperes részére fizetett osztalék tekintetében adójóváírást alkalmaztak volna;

2. csökkentve a fenti, de más módon kiszámított adóval?

(b) a fenti összeg címzettje:

i. a B vagy C tagállamban székhellyel rendelkező érintett anyavállalat; vagy

ii. az A tagállamban székhellyel rendelkező érintett leányvállalat?

- (c) A fenti összegre való jogosultság jogalapja:
- i. a jogalap nélkül kivetett összeg megtérítéséhez való jog az EK 43. illetve az 56. cikkek következtében és azokhoz kapcsolódóan; vagy
  - ii. kártérítéshez való jog, amelynek fennállásához a C-46/93 és C-48/93. sz. Brasserie du Pêcheur SA kontra Bundesrepublik Deutschland és Queen kontra Secretary of State for Transport, ex parte: Factortame Ltd és társai egyesített ügyekben 1996. március 5-én hozott ítéletben előírt feltételeknek teljesíteniük kell; vagy
  - iii. a jogalap nélkül megtagadott kedvezmény megtérítéséhez való jog, és amennyiben igen:
    1. a fenti jog az EK 43. illetve az 56. cikkek következtében és azokhoz kapcsolódóan áll fenn; vagy
    2. a megtérítéshez szükséges-e a C-46/93 és C-48/93. sz. Brasserie du Pêcheur és Factortame egyesített ügyekben hozott ítéletben előírt feltételek teljesülése; vagy
    3. más feltételek teljesülése szükséges-e?
- (d) A 2. kérdés (c) pontja esetén van-e jelentősége annak, hogy az A tagállam nemzeti joga alapján a felperesek kártalanítást vagy kártérítést kértek, illetve kártérítést kell-e kérniük?
- (e) Szükséges-e a megtérítéshez az, hogy az érintett gazdasági társaság bizonyítsa, hogy igénybe vette volna a (teljes vagy részleges) adójóváírást abban az esetben, ha tudomása lett volna arról, hogy erre a közösségi jog alapján jogosult?
- (f) A 2. kérdés (a) pontja vonatkozásában van-e jelentősége annak, hogy – a Bíróság a C-397/98 és C-410/98. sz. Metallgesellschaft Ltd és társai, illetve Hoechst AG és Hoechst (UK) Ltd kontra Commissioners of Inland Revenue és HM Attorney General egyesített ügyekben 2001. március 8-án hozott ítéletében foglaltaknak megfelelően – az A tagállamban székhellyel rendelkező érintett leányvállalat visszatérítést kaphatott volna vagy arra jogosult lett volna, a B vagy C tagállamban székhellyel rendelkező anyavállalatnak fizetett osztalékkal kapcsolatosan fizetett társasági adóelőleg tekintetében?
- (g) Milyen iránymutatást ad a Bíróság arra vonatkozóan, hogy a nemzeti bíróságoknak mely körülményeket kell figyelembe venni annak megítélésére, hogy megfelelően súlyos jogsértésről van-e szó a C-46/93 és C-48/93. sz. Brasserie du Pêcheur és Factortame egyesített ügyekben hozott ítélet értelmében, különösen annak eldöntésére, hogy – figyelemmel a kérdéses közösségi jogi rendelkezések értelmezésére vonatkozó joggyakorlatra – a jogsértés kimenthető volt-e?

A Court of Appeal (England and Wales) (Civil Division) 2004. július 30-i végzésével a Commissioners of Customs and Excise és H.M. Attorney-General kontra Federation of Technological Industries és 53 társa ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-384/04. sz. ügy)

(2004/C 273/31)

A Court of Appeal (England and Wales) (Civil Division) (Egyesült Királyság) 2004. július 30-i végzésével, amely 2004. szeptember 4-én érkezett a Bíróság hivatalához, a Commissioners of Customs and Excise és H. M. Attorney-General kontra Federation of Technological Industries és 53 társa ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A Court of Appeal (England and Wales) (Civil Division) a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- 1) A 77/388/EKG tanácsi irányelvnek ⁽¹⁾ a 2000/65/EK tanácsi irányelvvel módosított 21. cikk (3) bekezdése alapján egy tagállam rendelkezhet-e úgy, hogy a 21. cikk (1) és (2) bekezdése alapján az adó fizetésére kötelezett személy helyett egy másik személy egyetemlegesen felelős legyen az adó megfizetéséért, kizárólag azzal a megkötéssel, hogy az ilyen intézkedés megfelel a közösségi jog általános elveinek, nevezetesen ha objektív módon igazolható, ésszerű, arányos és figyelemmel van a jobbiztonság követelményére?
- 2) Az irányelv 22. cikk (8) bekezdése alapján rendelkezhet-e egy tagállam, hogy bármely személy felelős legyen a fentiek szerint; illetve, hogy egy személy köteles egy másik adóalany adótartozása tekintetében biztosítékot nyújtani azzal a megkötéssel, hogy a rendelkezés megfelel a fent említett általános jogelveknek?
- 3) Amennyiben az első kérdésre adott válasz nemleges – a fent említett jogelveken kívül – milyen korlátai vannak a 21. cikk (3) bekezdésen alapuló tagállami hatáskörnek?
- 4) Amennyiben a második kérdésre adott válasz nemleges – a fent említett jogelveken kívül – milyen korlátai vannak a 22. cikk (8) bekezdésen alapuló tagállami hatáskörnek?